

לח:

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

עין משפט  
גז מוצה

מסורת הש"ס

(א) [נכנסת מה: (ג) ו-ג] כל דברי הספר...  
(ב) [נכנסת מה: (ג) ו-ג] כל דברי הספר...  
(ג) [נכנסת מה: (ג) ו-ג] כל דברי הספר...

הלכתא גיברתא איכא למשמע מפנהא דה"א. נמוקס אל רבא היו כולם בקיאים בגלל והיו כולם קוראים את ההלל עם שליש נכור כמו שאנו קוראים עכשיו ולא היו סומכים עליו לשנת בהך דוכמי דמפרש

הלכתא גיברתא איכא למשמע מפנהא דה"א. נמוקס אל רבא היו כולם בקיאים בגלל והיו כולם קוראים את ההלל עם שליש נכור כמו שאנו קוראים עכשיו ולא היו סומכים עליו לשנת בהך דוכמי דמפרש

פ"א מ"י פ"ג מהל' מנוה הלכ' י' י' פ"ח ב' מ"י פ"ח מהל' נכוסת הלכ' י' פ"ח מהל' עשין ח' ע"ש ע"ש ח"י כ"ה ספיק' י' י' י' ק"ד ספיק' ז' ו"י' ק"ד ספיק' ז' ו"י' ר"ב ספיק' ז' ו"י' ר"ב

רבינו חננאל

הלכתא גיברתא איכא למשמע מפנהא דה"א. נמוקס אל רבא היו כולם בקיאים בגלל והיו כולם קוראים את ההלל עם שליש נכור כמו שאנו קוראים עכשיו ולא היו סומכים עליו לשנת בהך דוכמי דמפרש

תורה אור השלם

1. הללו יהי הללו עבדי יהי הללו את שם יהי תהלים ק"ג א

הגרות הבי"ח

(א) ר"ש ד"ה הוא אומר הללו וכו' שגדול מקרא אחריו

הלכתא גיברתא איכא למשמע מפנהא דה"א. נמוקס אל רבא היו כולם בקיאים בגלל והיו כולם קוראים את ההלל עם שליש נכור כמו שאנו קוראים עכשיו ולא היו סומכים עליו לשנת בהך דוכמי דמפרש

הלכתא גיברתא איכא למשמע מפנהא דה"א. נמוקס אל רבא היו כולם בקיאים בגלל והיו כולם קוראים את ההלל עם שליש נכור כמו שאנו קוראים עכשיו ולא היו סומכים עליו לשנת בהך דוכמי דמפרש

הללויה למי שאינו בקי: הוא אומר הודו. והן שותקין ואחר כך עוין: מכלן שבראשי פקדים לריבין לענות ראשי פקדים עזמן ולא כגי ליה בגללויה ומיהו אק דגמרין כוליה לא לריבין אלא שניה החזיקו שלא תשמח תקנה הראשונה למי שאינו גומר: הוא אומר אלא והס אומרין אחריו אלא. ואין זה מראשי פקדים וזה החזיקו להיות סימן לעיקר תקנה למי שסומך על המקרא על שפעמים שצריך לענות אחריו כל דבר ודבר שהוא אומר והיה דמי כגון מי שהיה קטן מקרא אותו דתנן במתניתין: הוא אומר אלא ה' הללויה נא. והן שומעין ואחר כך עוין סימן זה החזיקו לדעת שהרואה לכפול את ההלל כופל כמו שזה נכפל שהרי שומע כעונה דלוקמן ולאו שומעין ועוין הרי זו כפילה. וכל הני מכלן דקאמר רבא מכלן לקטן המקרא כו' מכלן שאם בא לכפול לאו דיוקא דהוא הדין נמי מצי למילף איפכא מאלא הושיעיה נא שאם בא לכפול ומאלא הללויה נא לקטן המקרא אלא אשמעין שלא על חנם החזיקו אלו שגומרין את ההלל לענות דברים הללו אלא כדי ללמוד מהם תקנות הללו שתקנו בניאיס לישראל: הוא אומר כרוך הכא והס אומרים בשם ה'. ובכרוך הכא סומכין עליו ואין עוין לא התיבות עזמן ולא הללויה מכלן נלמד לשאינו יודע לא לקרות ולא לענות אם שמע וכיון לכו לשמוע אף על פי שלא ענה יא. וכן למתפללין בצבור ושליח צבור אומר יקדים או יא שמיה רבא ישקו נתפלתן וישמעו כעונה והרי הן כעוין וכשיגמור הקדושה יחזרו למתפללן וכן יבאר רב ירודאי גאון בעל הלכות גדולות: חכימיא. כמשמעו: וספריא. מלמדי מיתוקות: אשר קרא המלך וגו'. בספר שמאל תלקיה הכהן משעתי קרא בספר מלכים (ב כג): לא לימא איניש. מי בשם ה' דלא קיימא אזכרה אמילתא לעיל ומיחו כמזילאו לבטלה: משה

הדודי לה' כי טוב ושמה מתחלת הלל עד הדודי פרק אחד מדלף עשה במנהגה דלילולא סימן לדבר עד הדודי דבפרק ראשון הבא אחריו היה להם לעשות סימן זה ומה שנהגין עכשיו שליש נכור אומר בשליש יחזרו לא והצבור עוין על כל אחד ואחד הדודי ולא מלינו מנהג זה בש"ס מ"מ נפקי מהך קראי דשומע כעונה: הוא אומר אלא ה' הושיעיה נא והם אומרין אלא ה' הושיעיה נא הוא אומר אלא ה' הצליחה נא וכו'. ואע"ג דלמרינן בגמילה (דף כג.) אין מפסיקין בפסוק אלא למיתקות הכא שאני שאמרוהו שני בני אלס כדאימא בערבי פסחים (דף ק"ט.): שמע ויא ענה יצא. מי שאינו יודע לקרות ולא לענות אם שמע וכיון את לבו לשמוע אף על פי שלא ענה יא וכן למתפללין בצבור ושליח צבור אומר קדושה או יא שמיה רבא מכלן ישקו נתפלתן וישמעו והרי הן כעוין ולכשיגמור קדושה יחזרו למתפללן וכן יבאר רב ירודאי גאון ב"ג דפירש בקוטרס וקשה מהא דלמרינן פרק מי שמתו (נכנסת דף כא:) אם יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע שליש צבור לקדושה יתפלל ואם לאו לא יתפלל וי"ו"א שם כן במדרים ולמה לן כולי האי יתפלל כדרכו ולכשיגיע שם ישחוק אלא ודאי אם היה שחוק היה שמתו תפלתו ומיהו שמה אע"ג דשומע כעונה מ"מ עונה עדיף ומלוה מן המוצמח: אומר רבא לא אימא איניש ברוך הבא והדר בשם ה'. ממה דבסוף מלות חלילה (יבמות דף ק:) וכן אמר רבי האי מלך דמקרי חלילה לא ליקרי לדידה לא לחודי' ואבה (יבמות) לחודיה דמשמע אבה יבמי אלא לא אבה יבמי בנת אחת ולא ליקרי לדידה לא לחודיה ומפאתי (לקחמה) לחודיה דמשמע מפאתי לקחמה אלא לא מפאתי לקחמה דפעם אחת אמר רבא אפסוקי מלתא לית לן בה ויש לומר דלכתב דשמע הכי מרז ספרא סברה: אכל שאין אחר מקרא אותו לא לימא כרוך הגא ויגיש גימתי והדר